

30.1.2015

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Przedmiot: Petycja nr 0942/2013, którą złożyła René Kortas (Liban), w sprawie zezwoleń na zakładanie aptek w Grecji przez obywateli państw trzecich

1. Streszczenie petycji

Składająca petycję jest obywatelką Libanu, która poślubiła obywatela Grecji i posiada zezwolenie na pobyt oraz zezwolenie na pracę w tym państwie. Składająca petycję ma dyplom w dziedzinie farmakologii, uzyskany na greckim uniwersytecie, a także zezwolenie na wykonywanie w Grecji zawodu farmaceutki. Wniosek składającej petycję o wydanie zezwolenia na założenie apteki w regionie Attyka został odrzucony z uwagi na to, że nie jest ona obywatelką Grecji. Składająca petycję zwraca się o przekazanie informacji dotyczących praw w zakresie zatrudnienia i samozatrudnienia przysługujących jej na mocy posiadanego zezwolenia na pobyt i zezwolenia na pracę.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 11 lutego 2014 r. Zwrócono się do Komisji o przekazanie informacji (art. 216 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji otrzymana dnia 30 stycznia 2015 r.

Analiza tej sprawy z perspektywy różnych instrumentów prawnych UE i w oparciu o informacje dostarczone przez składającą petycję nie pozwala ustalić z całą pewnością związku tej sprawy z prawodawstwem unijnym.

Przede wszystkim z uwagi na to, że składająca petycję mieszka w państwie członkowskim, którego obywatelem jest jej mąż, sprawa nie dotyczy korzystania z prawa do swobodnego

przemieszczania się przysługującego na mocy dyrektywy 2004/38/WE¹, zatem składająca petycję nie podlega przepisom tej dyrektywy, nie może więc korzystać z przewidzianych w przepisach tej dyrektywy praw do równego traktowania².

Ponadto do składającej petycję jako do obywatelki państwa trzeciego nie mają zastosowania przepisy dyrektyw 2005/36/WE³ i 2006/123/WE⁴, chyba że na mocy innych określonych dyrektyw unijnych można ją traktować na równi z obywatelem Unii.

Z drugiej strony istotne w tej sprawie mogą być przepisy dotyczące statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi, określone w dyrektywie 2003/109/WE⁵. Dyrektywa ta przewiduje warunki przyznawania i cofania statusu rezydenta długoterminowego udzielanego przez państwo członkowskie obywatelom państw trzecich legalnie zamieszkującym na jego terytorium, jak również prawa związane z tym statusem.

Zgodnie z art. 4 tej dyrektywy państwa członkowskie przyznają status rezydenta długoterminowego obywatelom państw trzecich, którzy zamieszkiwali legalnie i nieprzerwanie na ich terytorium przez okres pięciu lat bezpośrednio poprzedzający złożenie stosownego wniosku. Ponadto w art. 5 określono warunki uzyskania statusu rezydenta długoterminowego, zgodnie z którymi państwa członkowskie żądają od obywateli państw trzecich przedstawienia dowodów, że posiadają oni, w odniesieniu do siebie i do członków swoich rodzin pozostających na ich utrzymaniu, stałe i regularne dochody oraz ubezpieczenie zdrowotne.

Jeżeli składająca petycję spełnia te warunki, może ubiegać się o status rezydenta długoterminowego UE. Status ten ma charakter trwały i obejmuje szereg praw bardzo podobnych do tych, które przysługują obywatelom, w tym prawo do równego traktowania w szerokim zakresie spraw gospodarczych i społecznych.

W art. 11 dyrektywy określono w szczególności, że: „rezydent długoterminowy korzysta z równego traktowania z obywatelami danego państwa pod względem: a) dostępu do zatrudnienia i prowadzenia działalności na własny rachunek, pod warunkiem że takie działania nie wiążą się nawet okazjonalnie z wykonywaniem władzy publicznej, jak również do warunków zatrudnienia i pracy, w tym warunków zwolnień i wynagrodzeń”.

Na podstawie dostarczonych informacji Komisja nie może ocenić, czy przepisy tej dyrektywy mają zastosowanie do sytuacji składającej petycję. Jeśli tak jest i składająca petycję ma zezwolenie na pobyt w UE jako rezydent długoterminowy, powinna ona być traktowana na

---

¹ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich.

² Jak potwierdzono w utrwalonym orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, na mocy dyrektywy 2004/38/WE członkom rodziny obywatela Unii będącym obywatelami państwa trzeciego nie przyznaje się pochodnego prawa pobytu w państwie członkowskim, które jest państwem przynależności państwowej tego obywatela Unii; zob. najnowszy wyrok z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie C-457/12 S.G., pkt 34.

³ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych.

⁴ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym.

⁵ Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi.

równi z obywatelami danego kraju, m.in. w odniesieniu do prowadzenia działalności na własny rachunek zgodnie z warunkami określonymi w prawie krajowym.

Wniosek

Na podstawie informacji przekazanych przez składającą petycję Komisja nie jest w stanie stwierdzić, czy istnieje powiązanie z prawem UE.